

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil napadnuté rozhodnutie,
- uložil EUIPO povinnosť nahradiť trovy konania.

Uvádzaný žalobný dôvod

- porušenie článku 7 ods. 1 písm. b) a článku 4 nariadenia č. 207/2009.

Žaloba podaná 5. septembra 2017 – Taliansko/Komisia**(Vec T-598/17)**

(2017/C 357/36)

Jazyk konania: taliančina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Talianska republika (v zastúpení: G. Palmieri, splnomocnená zástupkyňa a P. Pucciariello, avvocato dello Stato)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil v časti, ktorej sa týka táto žaloba, vykonávacie rozhodnutie Komisie (EÚ) 2017/1144 z 26. júna 2017, oznámené v ten istý deň, ktorým sa z financovania Európskou úniou vylučujú určité výdavky vynaložené členskými štátmi v rámci Európskeho poľnohospodárskeho záručného fondu (EPZF) a v rámci Európskeho poľnohospodárskeho fondu pre rozvoj vidieka (EPFRV) [oznámené pod číslom C(2017) 4136] (Ú. v. EÚ L 165, 2017, s. 37),
- uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza ako jediný žalobný dôvod porušenie článku 7 ods. 4 nariadenia Rady (ES) č. 1258/1999 zo 17. mája 1999 o financovaní Spoločnej poľnohospodárskej politiky ⁽¹⁾ a článku 31 nariadenia Rady (ES) č. 1290/2005 z 21. júna 2005 o financovaní Spoločnej poľnohospodárskej politiky ⁽²⁾.

V rámci tohto žalobného dôvodu sa spochybňuje finančná oprava uskutočnená napadnutým rozhodnutím, vzhľadom na nedostatok logiky v súvislosti so skúmanými skutočnosťami.

Navyše sa spochybňuje výška uvedených opráv vzhľadom na to, že sa v konkrétnych prípadoch prejavuje ako neprimeraná a zjavne nelogická, keďže je oveľa rozsiahlejšia ako ujma, ktorá by mohla vzniknúť zo správania pripisovaného talianskym orgánom.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 160, 1999, s. 103; Mim. vyd. 03/025, s. 414.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ L 209, 2005, s. 1.

Žaloba podaná 4. septembra 2017 – Španielsko/Komisia**(Vec T-602/17)**

(2017/C 357/37)

Jazyk konania: španielčina

Účastníci konania

Žalobca: Španielske kráľovstvo (v zastúpení: M. Sampol Pucurull a A. Gavela Llopis, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd zrušil vykonávacie rozhodnutie Komisie K(2017) 4136 final z 26. júna 2017, ktorým sa z financovania Európskou úniou vylučujú určité výdavky vynaložené členskými štátmi v rámci Európskeho poľnohospodárskeho záručného fondu (EPZF), odvetvie ovocia a zeleniny, operačné fondy, v rozsahu, v akom sa týka Španielskeho kráľovstva.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobca uvádza štyri žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na porušení článku 26 ods. 2 vykonávacieho nariadenia Komisie (EÚ) č. 543/2011 zo 7. júna 2011, ktorým sa ustanovujú podrobné pravidlá uplatňovania nariadenia Rady (ES) č. 1234/2007, pokiaľ ide o sektory ovocia a zeleniny a spracovaného ovocia a zeleniny⁽¹⁾.
 - V tomto ohľade žalobca tvrdí, že Komisia sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, keď konštatovala nedostatok preskúmania kritéria pre uznanie hlavnej činnosti organizácie výrobcov, lebo uvedené preskúmanie je zabezpečené prostredníctvom primeranej kontroly hodnoty predávanej výroby.
 - Takisto tvrdí, že Komisia porušila zásadu [ochrany] legitímnej dôvery tým, že záver Komisie nie je v súlade so záverom, ku ktorému dospela vo vyšetrení FV/2010/004 .
2. Druhý žalobný dôvod je založený na porušení článku 104 ods. 2 písm. d) nariadenia (EÚ) č. 543/2011 a zásady [ochrany] legitímnej dôvery.
 - Žalobca v tomto ohľade tvrdí, že Komisia sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia tým, že dospela k záveru, že došlo k pochybeniam pri preskúmaní kritéria koherencie a technickej kvality investícií vo vzťahu k žiadostiam o zmeny operačného programu, upraveného v danom ustanovení. V tejto súvislosti spresňuje, že uvedený článok neukladá povinnosť vykonať analýzu týkajúcu sa obchodnej stratégie organizácie výrobcov.
 - Takisto tvrdí, že Komisia porušila zásadu [ochrany] legitímnej dôvery, keďže záver Komisie nie je v súlade so záverom, ku ktorému dospela vo vyšetrení FV/2010/004.
3. Tretí žalobný dôvod je založený na porušení článku 59 písm. c) bodu iv), článku 60 ods. 2 a 5 a článku 65 nariadenia (EÚ) č. 543/2011 a zásady [ochrany] legitímnej dôvery.
 - Žalobca tvrdí, že Komisia sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, keď konštatovala nedostatky v preskúmaní spôsobilosti operačného programu, keďže uvedené nariadenie nestanovuje zákaz v prevode nákladov na investície do iného roku v rámci toho istého operačného programu.
 - Komisia takisto porušila zásadu [ochrany] legitímnej dôvery, keďže záver Komisie nie je v súlade s odpoveďou generálneho riaditeľa DG Európskej komisie pre poľnohospodárstvo z 19. novembra 2013 na otázky španielskych orgánov týkajúce sa uplatnenia článku 65 uvedeného nariadenia.
4. Štvrtý žalobný dôvod je založený na porušení článku 52 ods. 2 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1306/2013 zo 17. decembra 2013 o financovaní, riadení a monitorovaní spoločnej poľnohospodárskej politiky a ktorým sa zrušujú nariadenia Rady (EHS) č. 352/78, (ES) č. 165/94, (ES) č. 2799/98, (ES) č. 814/2000, (ES) č. 1290/2005 a (ES) č. 485/2008⁽²⁾, a Usmernení k výpočtu finančných dôsledkov obsiahnutých v dokumente VI/5530/97.
 - Žalobca v tejto súvislosti tvrdí, že uložená paušálna oprava je neprimeraná, keďže v kontrolách neboli nedostatky. Subsidiárne tvrdí, že oprava je neprimeraná, že žiadna oprava nie je potrebná a v poslednom rade, že s prihliadnutím na zvláštne okolnosti a konanie Komisie v prejednávanej veci možno uložiť opravu vo výške 2 %.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 157, 2011, s. 1.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ L 347, 2013, s. 549.